

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Ad Libros V. Decretalium Gregorii IX.

Huth, Adam

Augustæ Vindelicorum, 1732

16. De matrimonio contracto contra interdictum Ecclesiæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63433)

petere. *c. 5. 6. fin. h. t.* quia matrimonium est nul-
lum, non itaque obligatorium.

Resp. 2. Ad separationem faciendam requiritur
authoritas iudicis & probatio legitima pro foro
externo. *c. 3. de divortiis.* ne orientur scandala,
fraudes, collusiones conjugum. Ne incautos &
vitiosè curiosos scandalizemus, omittimus reli-
qua ab aliis hìc solita tractari.

TITULUS XVI.

De matrimonio contracto contra inter-
dictum Ecclesiæ.

Q. 1. *Quanam sint impedimenta matrimonii
impedientia tantum?* *Resp.* Enumerata
ea sunt *in tit. 1. §. 3.* & sunt sublatis reliquis ista
4. *Tempus feriatum, interdictum Ecclesiæ, sponsa-
lia de futuro, nondum soluta;* de quibus *in tit. 1.*
Votum scil. simplex castitatis perpetuæ, ingredien-
di Religionem, suscipiendi sacros Ordines, vel
matrimonii nunquam ineundi: quæ vota, quia è
diametro repugnant statui matrimoniali, ponunt
impedimentum impediens, non tamen dirimens,
ut dictum *tit. 6.*

Q. 2. *Quod impedimentum importet tempus
feriatum?* *Resp.* Tempus feriatum vel feriarum
jure novo *Trid. sess. 24. de matrim. c. 10.* est ab
Adventu Domini usque ad Epiphaniam, & à fe-

E § ria

via quarta cinerum usque ad octavam Pâques
 prohibetur hoc impedimento sub monachi
 sub pœna separationis, non contractus
 monialis etiam præmissis denuntiacionibus
 in facie Ecclesiæ, sed nuptiarum solemnitas
 trinfeca, quæ consistit in benedictione
 rum & traductione sponsæ ad templum
 mum sponsi cum pompâ, signisque aliis
 convivio publico &c. Ordinariè tamen
 chis opus est licentiâ Episcopi ad assilenti
 temporibus.

*Q. 3. Quid hic intelligatur per interdictum
 sive vetitum Ecclesiæ? Resp.* Non intelligitur
 mine hujus impedimenti interdictum
 generaliter, sive latè sumptum, prout
 prohibitionem à SS. Canonibus factam,
 impedimenta omnia dirimentia & impedimenta
 complectitur; sed intelligitur interdictum
 siæ strictè sumptum, seu prohibitio hic
 specialiter facta à Superiore Ecclesiastico,
 gitimam causam interdicente matrimonium
 brare ad tempus, donec melius, dùm for
 jicitur impedimentum, de habilitate con
 tium cognoscatur, vel caveatur de
 Tale interdictum procedere potest non
 à Papa, Episcopo, & jurisdictionem Episcopi
 habente, sed etiam à Parocho. *c. fm. de*
desponsat. Non tamen vi hujus interdicti
 rocho vel Episcopo lati irritatur matrimonium
 nec potest irritari, cum hi impedimentum
 mens statuere non possint; imò factum

Etum à Papa ipso solùm impedit, non dirimit
matrimonium. *c. 1. & 2. h. t.* A quocunque
tamen feratur, etiamsi à solo Parocho, inducit
obligationem sub mortali; quia materia gravis
est. *arg. c. 1. h. t.*

*Q. 4. An & quis in impedimentis jure Eccle-
siastico impediens, uti est interdictum & tem-
pus sacratum; It. an & quis in impedimentis jure
naturalis ac divino impediens, uti sunt sponsalia
& votum simplex, dispensare possit? Resp. 1. In
impedimentis impediens jure Ecclesiastico,
nempe tempore feriato & Ecclesia interdicto non
tantum S. Pontifex *c. 4. de concess. prab.* utpote
supremus Legislator; sed etiam Episcopus, ejus-
que Vicarius, sede vacante Capitulum, ac quilibet
jurisdictionem quasi-Episcopalem habens
dispensare possunt vi consuetudinis. *c. 2. de eo,
qui cognov.* excipitur, nisi à superiore v. g. à Papa
fuisse quibusdam specialiter interdictum matri-
monium.*

*Resp. 2. In impedimento sponsalium & voti re-
servati, uti est votum Religionis & castitatis in-
regra ac perpetua, potest dispensare Papa, sed
regulariter solus. Quod possit in sponsalibus di-
pensare, v. g. si timerentur gravia incommo-
da; inde arguitur, quia id potest in matrimo-
nio rato. Quod solus possit; inde constat, quia
solius supremi Principis est, aliquem urgente cau-
sa gravi jure jam quæsito, quale habet sponsus,
privare. Quod in voto possit S. Pontifex dispen-
sare, colligitur ex *Matth. 16. quodcumque solveris.**

Quod

de potest; de quo videatur Pichler *h. n.* 33. ex
c. 2. de observ. jejun. & Trid. sess. 24. c. 5. de re-
form. matrim.

Q. 6. An requirantur & qua sint justa causa
dispensandi in impedimentis matrimonialibus? Resp.
ad primum. Causam requirit Papa ad dispen-
 sandum *licite* in impedimentis jure Ecclesiastico
 scil. dirimentibus, ne imprudenter agat: inferior
 Papâ ad dispensandum *valide*; quia transgredere-
 tur limites potestatis suæ solùm concessæ, ut ra-
 tionabiliter, non temerè dispenset.

Resp. ad secundum. 1. Causæ ad dispensandum
 in votis vel reservatis vel non reservatis assignan-
 tur ab AA. variæ. 1. Periculum incontinentiæ
 magnum. 2. Difficultas valdè notabilis exequen-
 di votum. 3. Majus bonum, quod speratur ex
 nuptiis. 4. Cessatio causæ impulsivæ v. g. emisit
 quis votum castitatis propter spem admissionis
 in Religionem. 5. Dubium de deliberatione suf-
 ficienti habita, dum votum emissum. 6. Dum
 leviter emissum, vel ex metu, aut dolo, licet
 levi.

Resp. ad secundum. 2. Ad dispensandum in im-
 pedimentis dirimentibus causæ justæ censentur
 esse sequentes. 1. Evitatio scandali, peccati,
 damni, infamiæ gravis &c. 2. Defectus pa-
 ris conditionis ob ætatem fœminæ nimis pro-
 vectam, aut insufficientiam dotis, aut loci angu-
 stiam. 3. Prærogativa Majestatis aut dignitatis
 Regiæ, &c.

Q. 7.

Q. 7. Quid præterea circa causas dispensationis observandum? Resp. 1. Quòd dispensatio sit valida, si causa finalis & movens, quæ allegata non subsistat, licèt per ignorantiam vel errorem etiam inculpabilem fuerit allegata; valida sit etiam, si causa impulsiva tantùm fuerit falsa, si scilicet scienter & dolosè sit allegata: sed de his agit in tit. de rescriptis. Deduci inde possunt sequentiæ.
 1. Invalida est dispensatio, dum una tantùm causa in rescripto allegata fuit, eaque est falsa. 2. Si reticeatur copula scienter habita cum consanguinitate. 3. Si impedimentum exprimat sub dubio, quod est certum. 4. Si impedimentum consanguinitatis ponatur pro affinitate & contra, quia dispensatio est strictæ interpretationis, & non extenditur ultra expressa. 5. Si quis dicatur in gradu remotiori v. g. quarto esse, cum sit in tertio &c.

Resp. 2. Probabiliùs valet dispensatio, si causa quæ fuit allegata, reipsa quidem fuit insufficientis, fideliter tamen allegata est, & pro sufficiente habita à dispensante. Ratio; quia bonum publicum & tranquillitas conscientiarum exigit, ut fiant b. f. & prudenter acta à Prælati.

TITULUS XVII.

Qui Filii sint legitimi.

Q. 1. Quinam veniant nomine filiorum, & quibus duplicis generis sint? Resp. ad 1. Nominati filii